

# Κοιτά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ  
ΓΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 426 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2008

## Ο Άγιος Θεόδωρος ο Τήρων καί τό θαῦμα μέ τά κόλλυβα

Τό πρῶτο Σάββατο τῶν Νηστειῶν (τῆς Μεγάλης Σαρακοστής) ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τήν ἀνάμνηση τοῦ θαύματος πού τέλεσε ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Τήρωνας μέ τά κόλλυβα.

Ἦταν τό δεύτερο μισό τοῦ 4ου αἰώνα, ὅταν αὐτοκράτορας στήν Κωνσταντινούπολη ἦταν ὁ Ἰουλιανός ὁ Παραβάτης (361-363), πού ὀνομάστηκε ἔτσι γιατί ἦταν ὁ πρῶτος μετά τόν Μεγάλο Κωνσταντῖνο πού δέν ἦταν χριστιανός. Ὁ εἰδωλολάτρης αὐτοκράτορας ἤθελε νά ξαναφέρει τόν ἀρχαιοελληνικό δωδεκάθεο τοῦ Ὀλύμπου, θέλησε νά ἐξοντώσει τούς Χριστιανούς μέ ἕνα πολύ ὑπουλο σχέδιο: Νά τούς μολύνει κατά τή διάρκεια τῆς νηστείας τους μέ τρόφιμα μiasμένα μέ αἷμα ἀπό θυσίες σέ εἰδωλα.

Ὁ Ἰουλιανός κάλεσε τόν ἑπαρχο τῆς πόλης τῶν Εὐχαΐτων τοῦ Εὐξείνου Πόντου καί τοῦ εἶπε ὅτι: «ἀφοῦ δέν καταφέραμε νά σβήσουμε τήν πίστη τῶν χριστιανῶν, τότε νά σηκωθοῦν ἀπό

τήν ἀγορά ὅλα τά τρόφιμα καί τίποτα νά μήν ὑπάρχει σέ αὐτήν ἐκτός ἀπό ἐκεῖνα τά ὅποια ἐγώ θά χορηγήσω. Αὐτά θά εἶναι τρόφιμα καί ποτά ραντισμένα μέ τό αἷμα τῶν θυσιῶν μας. Ἔτσι μέ αὐτόν

τόν τρόπο οἱ χριστιανοί, πού θά πᾶνε νά ἀγοράσουν τά ἀπαραίτητα τρόφιμα, ἀναγκαστικά θά προμηθευτοῦν καί θά γευθοῦν τροφές ἐμποτισμένες μέ αἷμα ἀπό τή θυσία τῶν θεῶν μας ἢ διαφορετικά θά πεθάνουν ἀπό τήν πείνα».

Μετά τήν ἐντολή αὐτή τοῦ Ἰουλιανοῦ ἀποσύρθηκαν ὅλα τά νηστήσιμα τρόφιμα ἀπό τήν ἀγορά καί μπήκε σέ ἐφαρμογή τό σατανικό σχέδιό του.

Ὁ Θεός, ὅμως, ἔστειλε τόν Μεγαλομάρτυρα Θεόδωρο (=δῶρο Θεοῦ) γιά νά σώσει τούς χριστιανούς τῆς πόλης. Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Τήρων παρουσιάστηκε στόν ὕπνο τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Εὐδοξίου (360-369 μ.Χ.) καί τοῦ φανέρωσε τό σχέδιο τοῦ Ἰουλιανοῦ. Ἀμέσως ὁ Πατριάρχης μάζεψε τούς Χριστιανούς καί τούς



παράγγειλε νά μήν αγοράσει κανείς τίποτα από τά τρόφιμα πού υπάρχουν στήν αγορά. Γιά τήν τροφή τών πιστών ὁ Ἅγιος Θεόδωρος εἶχε προτείνει στόν Πατριάρχη νά τούς προσφέρει κόλλυβα, δηλαδή βρασμένο σιτάρι. Πράγματι τό βρασμένο σιτάρι κάλυψε τίς διατροφικές ανάγκες τών Χριστιανῶν ἐκεῖνες τίς δύσκολες ἡμέρες τῆς νηστείας καί διατήρησε τό ποίμνιο τοῦ Χριστοῦ ὡς καί ἀβλαβές ἀπό τά μολυσμένα τρόφιμα μέ αἷμα ἀπό θυσίες σέ εἶδωλλα. Ἔτσι ὁ λαός ἔμεινε καθαρὸς τήν πρώτη ἑβδομάδα τών Νηστειῶν καί γιά νά εὐχαριστήσῃ τόν Ἅγιο Θεόδωρο καθιέρωσε τήν τέλεση τῆς μνήμης τοῦ θαύματος μέ τά κόλλυβα.

Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Τήρων ἔζησε κατά τά δύσκολα χρόνια τών διωγμῶν τοῦ Διοκλητιανοῦ. Καταγόταν ἀπό τήν περιοχή τῆς Ἀμάσειας τῆς Καππαδοκίας. Κατατάχθηκε στίς τάξεις τοῦ στρατοῦ, γι' αὐτό ὀνομάζεται Τήρων, πού σημαίνει

νεοσύλλεκτος. Ὑπηρετήσε μέ ἀνδρεία καί διακρίθηκε γιά τή μεγάλη εὐσέβεια καί τήν πίστη του στόν Χριστό, τήν ὁποία κήρυττε παντοῦ.

Κάποτε κατέκαψε τόν εἰδωλολατρικό ναό τῆς θεᾶς Ρέας, πού βρισκόταν μέσα στήν πόλη τῆς Ἀμάσειας. Οἱ ἀνώτεροί του προσπάθησαν νά τό πείσουν νά θυσιάσει στά εἶδωλλα, γιά νά μήν τιμωρηθεῖ. Ὁμως ὁ ἅγιος Θεόδωρος μέ πολύ θάρρος ἀρνήθηκε, γι' αὐτό καί μαρτύρησε γιά τήν πίστη του. Τόν κρέμασαν ἐνῶ ὁ ἅγιος ἔψαλε τό: «Εὐλογῶ τόν Κύριον ἐν παντί καιρῷ διά παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου». Ἐκεῖνος συνέχιζε ἀπτόητος νά ψάλλει. Στό τέλος δόθηκε ἐντολή νά τόν ρίξουν μέσα σέ πυρακτωμένο καμίνι, ὅπου τόν ἔκαψαν ζωντανό στίς 17 Φεβρουαρίου. Τήν ἡμέρα αὐτή ἡ Ἐκκλησία γιορτάζει τή μνήμη του.

Κατηχητικό Σχολεῖο  
Ἐνορίας Παλαικάστρου

## Οἱ ἀπορίες μας

**-Τί εἶναι ἡ Προσκομιδή;**

-Προσκομιδή λέγεται ἡ ἀκολουθία πού γίνεται πρὶν ἀπό κάθε Θεία Λειτουργία γιά νά προετοιμασοῦν τά τίμια Δῶρα (ψωμί καί κρασί), τά ὁποία θά χρειαστοῦν γιά τή Θεία Εὐχαριστία. Τελεῖται στό εἰδικό μέρος τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, στήν κόγχη, ἓνα μικρό βαθύ-λωμα στόν τοῖχο, πού βρίσκεται ἀριστερά τῆς Ἁγίας Τράπεζας καί ὀνομάζεται «Προσκομιδή» ἢ «Ἁγία Πρόθεση». Ἡ ἀκολουθία τῆς Προσκομιδῆς συμβολίζει τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ καί τή θυσία Του στό Γολγοθά, ἐνῶ ἡ Ἱερά Πρόθεση συμβολίζει τό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ καί τή Φάτνη πού γεννήθηκε ὁ Χριστός, ἀλλά καί τόν Γολγοθά πού σταυ-

ρώθηκε. Γι' αὐτό στό μέρος αὐτό εἰκονίζεται ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἢ ἡ ἄκρα Ταπεινώση.

Ὁ Ἱερέας, ἀφοῦ φορέσει ὅλη τήν ἱερατική του στολή, φέρνει στήν ἁγία Πρόθεση τά πρόσφορα πού προσφεραν οἱ πιστοί.



Πρόσφορο εἶναι τό στρογγυλό ψωμί, τό ὁποῖο ἔχει ζυμωθεῖ μέ προσευχή, κυρίως ἀπό εὐλαβεῖς γυναῖκες, καί ἔχει σφραγισθεῖ μέ εἰδική σφραγίδα. Πρῶτα βγάζει μέ τήν ἁγία λόγχη τόν «Ἄμνόν», πού εἶναι τό μεγάλο

τετράγωνο κομμάτι τοῦ πρόσφορου, καί τόν τοποθετεῖ στό κέντρο τοῦ ἁγίου δίσκου. Στή συνέχεια βάζει τό κρασί μέσα στό ἅγιο Ποτήριο.

Ἡ λέξη «ἄμνός» σημαίνει πρόβατο καί

μᾶς θυμίζει τόν Χριστό, πού θυσιάστηκε γιά χάρη μας, «ὅπως τά πρόβατα στή σφαγή». Πάνω στόν Ἄμνό, τόν ὁποῖο εὐλογεῖ ὁ ἱερέας γιά νά μεταβληθεῖ σέ Σῶμα Χριστοῦ, εἶναι γραμμένο σέ συντομογραφία «Ἰησοῦς-Χριστός-Νικᾶ». Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μέλισε (μοίρασε) τόν Ἄρτο καί τόν ἔδωσε στούς Μαθητές Του, γι' αὐτό σέ κάθε Θεία Λειτουργία ἐπαναλαμβάνεται ἡ πράξη αὐτή καί ὁ ἱερέας μελίζει τόν Ἄμνό τοῦ Θεοῦ καί τόν προσφέρει στούς πιστούς. Μελίζεται ὁ Χριστός ἀλλά δέν διαιρεῖται. Κάθε κομμάτι τοῦ Ἁγίου Ἄρτου εἶναι ὁλόκληρος ὁ Χριστός. Ἐπομένως οἱ πιστοί μεταλαμβάνουν ὅλο τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι πάντοτε «ἐσθίόμενος καί μηδέποτε δαπανώμενος».

Μετά, βγάζει τή μερίδα τῆς Παναγίας, πού εἶναι ἀποτυπωμένη σέ σχῆμα τριγώνου πάνω στό πρόσφορο, τή βάζει δεξιά τοῦ Ἄμνου (ἀριστερά ὅπως βλέπουμε ἐμεῖς), καί παρακαλεῖ μέ τίς πρεσβείες της νά γίνει δεκτὴ ἡ προσφορά στό ὑπερουράνιο Θυσιαστήριο. Στή συνέχεια βγάζει ἔννεα μερίδες, πού εἶναι ἀποτυπωμένες σέ σχῆμα μικρῶν τριγῶνων, γιά τίς κατηγορίες τῶν Ἁγίων μέ τήν ἑξῆς σειρά: γιά τούς Ἀρχαγγέλους Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί γιά ὅλα τά τάγματα τῶν Ἀγγέλων, γιά τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρόδρομο καί ὅλους τούς Προφήτες, γιά τούς Ἁγίους Ἀποστόλους, γιά ὅλους τούς ἱεράρχες, δηλ. τούς Ἐπισκόπους πού ἁγίασαν, γιά ὅλους τούς Ἁγίους πού μαρτύρησαν γιά τόν Χριστό, γιά ὅλους τούς Ὁσίους, δηλ. τούς μοναχούς καί τίς μοναχές πού ἁγίασαν, γιά ὅλους τούς Ἁγίους Ἀναργύρους, γιά τούς γονεῖς τῆς Παναγίας, τούς Θεοπάτορες Ἰωακείμ καί Ἄννα, καθὼς καί γιά τόν Ἅγιο πού γιορτάζει ἐκείνη τὴν ἡμέρα, καί ἡ τελευταία γιά τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο ἢ τόν Μ. Βασίλειο, ἀνάλογα μέ τὴ Θεία Λειτουργία πού τελεῖται ἐκείνη τὴν ἡμέρα.



Στὴ συνέχεια ὁ ἱερέας βγάζει μερίδες, δηλ. μικρά κομμάτια ἀπὸ τὸ πρόσφορο, γιά τόν Ἐπίσκοπο στόν ὁποῖο ἀνήκει, τούς Ἱερεῖς, τούς Μοναχούς καί τίς Μοναχές, καί γιά ὅλους τούς Χριστιανούς, ζωντανούς καί πεθαμένους, τίς ὁποῖες τοποθετεῖ δεξιά καί ἀριστερά ἀπὸ τόν Ἄμνό, μέσα στό ἱερό δισκάριο.

Σέ κάθε μερίδα πού βγάζει, λέει: «Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ δούλου Σου (τάδε)...», πού σημαίνει: «Θυμήσου, Κύριε, τόν δούλο Σου (τάδε)». Στό τέλος θά πεῖ: «Μνήσθητι, Κύριε, καί τῶν λοιπῶν», δηλαδή «Θυμήσου, Κύριε, καί τούς ὑπόλοιπους Χριστιανούς». Ἔτσι δέν ἀπουσιάζει κανεὶς. Σύμφωνα μέ τόν Ἅγιο Ἰωάννη τῆς Κροστάνδης «ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία βρίσκεται μέσα στό δισκάριο! Ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἡ Παναγία Μητέρα Του, ὁ Τίμιος Πρόδρομος, οἱ Προφῆτες, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Μάρτυρες, οἱ Ὅσιοι, οἱ Δίκαιοι, «πάντων τῶν ἁγίων ὁ χορός» ἐνωμένοι μ' ἐμᾶς. Κοινωνία ζωντανῶν καί πεθαμένων. Κοινωνία Ἁγίων καί ἁμαρτωλῶν. Κοινωνία Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Αὐτὴ εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ!».

## Ιστορίες από τήν Παλαιά Διαθήκη Ὁ βασιλιάς Σολομώντας

Ὁ Σολομών κληρονόμησε ἀπό τόν πατέρα του, τόν Δαβίδ, ἕνα μεγάλο καί ἰσχυρό κράτος, πού χρειαζόταν ἕνα σπουδαῖο καί σοφό κυβερνήτη. Γι' αὐτό παρακάλεσε τόν Θεό νά τοῦ χαρίσει σοφία καί ἐκεῖνος ἄκουσε τήν προσευχή του. Ἔτσι κυβέρνησε τό κράτος του μέ σύνεση, ἀπό τό 966 μέχρι τό 926 π.Χ.

Χώρισε τή χώρα σέ δώδεκα διοικητικές περιοχές, γιά νά μπορεῖ νά τή διοικεῖ καλύτερα. Ἐχτισε φρουρία, συγκρότησε ναυτικό, ἀνέπτυξε τό ἐμπόριο καί ἔφερε στή χώρα πλοῦτο. Ἀλλά τό σημαντικότερο ἔργο του ἦταν ὁ Ναός πού ἔχτισε στήν Ἱερουσαλήμ. Τότε, στήν πρωτεύουσα Ἱερουσαλήμ δέν ὑπῆρχε ναός γιά νά προσεύχεται ὁ λαός τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ Σολομών ἀποφάσισε νά χτίσει γιά τόν Θεό ἕναν

μεγάλο ναό. Οἱ ἐργασίες ἄρχισαν τό 962 π.Χ. καί κράτησαν ἐπτάμισυ χρόνια μέχρι νά ὀλοκληρωθεῖ τό μεγαλοπρεπές αὐτό οἰκοδόμημα, γιά νά στεγάσει τήν Κιβωτό τῆς Διαθήκης.

Στάθηκε μπροστά στό θυσιαστήριο καί προσευχήθηκε: «Κύριε, Θεέ τοῦ Ἰσραήλ, δέν ὑπάρχει Θεός ὅμοιος μ' ἐσένα στόν οὐρανό πάνω κι ἐδῶ κάτω στή γῆ. Ἀκόμα καί ὁ μέγας, ἀπέραντος οὐρανός σου σέ χωρέσει δέν μπορεῖ. Κι αὐτός ὁ ναός πού ἔχτισα εἶναι μικρός γιά σένα. Γι' αὐτό θέλω νά παρακαλέσω: ἄς εἶναι ἀνοιχτά τά μάτια σου πάνω σέ τοῦτο τόν ναό μέρα καί νύκτα. Ἐσύ μᾶς ὑποσχέθηκες: "Ἐκεῖ θά μένω μαζί σας". Ἄκουσέ μας λοιπόν, ὅταν σοῦ ἀπευθύνουμε τίς προσευχές μας μέσα σ' αὐτόν τόν ναό. Ἄκουσε τίς παρακλήσεις μας καί συγχώρεσέ μας ὅταν κάνουμε κάτι κακό. Βοήθησέ μας ὅταν βρισκόμαστε σέ κίνδυνο».

Μετά ἀπό τήν προσευχή αὐτή, ὁ Σολομών εὐλόγησε τόν λαό καί ὅλοι μαζί γιόρτασαν τή μεγάλη γιορτή τῆς Σκηνοπηγίας (Γ' Βασιλειῶν 3, 6-8).

Μερικά ἀπό τά σοφά λόγια τοῦ Σολομώντα πού σώζονται στό βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης «Παροιμίες» εἶναι τά ἀκόλουθα:

Ὁ σοφός γιός εἶναι χαρά γιά τόν πατέρα του, κι ὁ γιός ὁ ἀνόητος τῆς μάνας του ἡ λύπη.

Δέν ὠφελοῦν οἱ θησαυροί πού μ' ἀνομία ἀποκτήθηκαν, ἀλλά ἡ τιμιότητα ἀπ' τόν θάνατο λυτρώνει.

Δέν θά ἀφήσει ὁ Κύριος τόν δίκαιο νά πεινάσει, ἀλλά θά ἀρνηθεῖ νά ἐκπληρώσει τήν ἐπιθυμία τῶν ἀχόρταγων ἀσεβῶν.

Ὅποιος τό καλοκαίρι ἀποθηκεύει

εἶναι γιός συνετός· μά ὅποιος τόν καιρό τοῦ θερισμοῦ κοιμάται εἶναι γιός ἀνάξιος.

Μές στήν πολυλογία δέν λείπει ἡ ἀμαρτία, μά ὅποιος τή γλώσσα του δαμάζει εἶναι σοφός.

Ἡ ἐλπίδα τῶν δικαίων στή χαρά ὀδηγεῖ ἐνῶ τῶν ἀσεβῶν ἡ ἐλπίδα θά χαθεῖ.

Γλιτώνει ἡ δικαιοσύνη τούς ἀνθρώπους πού εἶναι εὐθεῖς, ἐνῶ οἱ παράνομοι ἀπό τήν ἀπληστία τους πιάνονται σέ παγίδα.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ καλοκάγαθος κάνει καλό στόν ἑαυτό του, ἐνῶ τό ἴδιό του τό σῶμα βλάπτει αὐτός πού εἶναι σκληρός.

Ἐνας μοιράζει ἀπλόχερα καί πλιότερο πλουτίζει, κι ἄλλος μαζεύει ἀχόρταγα καί πλιότερο φτωχαίνει.

Ἐκεῖνος πού ἀγαπάει νά τόν διορθώσουνε, τή γνώση ἀγαπάει, ἐκεῖνος ὅμως πού τόν ἔλεγο μισεῖ εἶναι ἀνόητος.



Ἡ ἀλήθεια μένει ζωντανή γιά πάντα, ἐνῶ τό ψέμα διαρκεῖ μονάχα μιά στιγμή. Κάθε φρόνιμος ἄνθρωπος σκέφτεται πρὶν τό πράξει, ἐνῶ ὁ ἀνόητος ἐπειδεϊκνύει τήν ἀνοησία του.

Ὅποιος περιφρονεῖ τόν διπλανό του ἀμαρτάνει· μά εἶναι καλότυχος αὐτός πού τούς φτωχοῦς σπλαχνίζε-ται.

Αὐτός πού τόν θυμό του συκρατεῖ πολλή ἔχει φρο-νιμάδα· κι ὅποιος ἀρπάζεται μέ μιᾶς δείχνει πώς εἶναι ἀνόητος.

Κάλλιο ἕνα πιάτο χόρτα· καί μ' ἀγάπη παρά μοσχάρι καλοθρεμμένο καί γύρω μίσος.

Τά ἔργα σου στόν Κύριο ἐμπιστέψου· τα καί οἱ σκοποί σου θά ἐκπληρωθοῦν (Παροιμ.10-16).

Ὁ μέγας πλοῦτος ὅμως καί ἡ πολλή δόξα ἔκαναν τόν Σολομώντα νά ξεχάσει τόν Θεό· καί νά παρασυρθεῖ τελευταῖα



στήν εἰδωλολατρία. Γι' αὐτό ὁ Θεός τόν προειδοποίησε ὅτι τό βασιλείο του θά διασπαστεῖ. Πράγματι, μόλις πέθανε ὁ Σολομών, στό θρόνο ἀνέβηκε ὁ γιός του

Ροβοάμ· καί οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν φυλῶν τοῦ ζήτησαν νά τούς ἀπαλλάξει ἀπό τή βαριά φορολογία. Ὁ Ροβοάμ ὅμως τούς ἀπειλήσε ὅτι θά τούς ἔβαζε κι ἄλλη φορολογία. Ἔτσι οἱ δέκα φυλές ἀποσχί-σθηκαν καί ἀνακήρυξαν δικό τους βασιλιά, τόν Ἰεροβοάμ. Ἐκαναν τό Βασίλειο τοῦ Ἰσραήλ στόν Βορά· καί μόνο οἱ δύο φυλές στόν Νότο, τοῦ Ἰούδα καί τοῦ Βενιαμίν, ἔμει-ναν πιστές στόν Ροβοάμ· καί σχημάτισαν τό Βασίλειο τοῦ

Ἰούδα· μέ πρωτεύουσα τήν Ἱερουσαλήμ. Οἱ Ἰσραηλίτες, ὄχι μόνο χωρίστηκαν μεταξύ τους, ἀλλά καί ἄρχισαν νά λατρεύουν πάλι τά εἰδωλα πού ἔφτια-χναν μόνοι τους ἀπό πέτρα καί ξύλο.

### Κερτικό παραμῦθι

## Ὁ γέρος, ἡ γριά καί οἱ κλέφτες

Μιά φορά σ' ἕνα χωριό ἦταν ἕνας γέρος καί μιά γριά· κι ἦταν φτωχοί ἄνθρωποι. Δέν εἶχαν μόνο ἕνα σπίτι, ἕναν κήπο καί μίαν αἶγα (=κατσίκα) πού ἔβγαζε πολύ γάλα. Παιδιά δέν εἶχαν· καί περιποιούνταν τήν αἶγα σάν τό παιδί τους· κι ἔβγαν τό γάλα καί τό πίναν.

Στό χωριό δέν εἶχε ἄλλη αἶγα νά βγάινε τόσο γάλα· καί τό ξέρανε οἱ χωριανοί. Τό μάθαν· καί τρεῖς κλέφτες καί ξεκινούνε ἕνα βράδυ νά πάνε νά τήν κλέψουν. Ἐβγάλαν τό σχεδίο· κι ἅμα σκοτείνιασε καλά ἐπήγαν· καί τήν πήραν.

Ὁ γέρος μέ τήν κακοκαρία εἶχε κλει-στή τήν πόρτα· καί τό παραθύρι· καί δέν ἀκούσαν αὐτοί τίποτα. Μιά γριά γειτό-νισσα πού δέν εἶχε ἀκόμη κοιμηθεῖ· τούς εἶδε πού βγαίναν ἀπό τήν αὐλή τοῦ γέρου, ἀλλά δέν ἐκατάλαβε· κι αὐτή τί γυρούσαν ἐκεῖ μέσα.

Τό ἄλλο πρωί ἐπῆγε ὁ γέρος νά ἀρμέξει τήν αἶγα· νά πιοῦνε τό γάλα, ὅπως τό ἔκανε κάθε μέρα. Καί τι νά δεῖ! Ἔλειπε ἡ αἶγα. Μπαίνει, βγαίνει στό σπίτι, γυρίζει τήν αὐλή, πάει στόν κήπο, ἀλλά δέ τή βλέ-πει· πουθενά. Φωνάζει τῆ (=τῆς) γριάς:

-Γριά, ἔλα. Δέν εἶναι ἡ αἶγα· στήν αὐλή. Ἐχάθηκε. Φαίνεται ὅτι ἔλυσε τό σκοινί· κι ἔφυγε ἡ αἶγα. Νά πάμε νά τή γυρεύουμε (=νά τήν ψάξουμε). Σέ κανένα χωράφι θά βόσκειται.

Βγήκανε καί οἱ δύο στήν αὐλή, ἐγυρέψαν· στόν κήπο, ἐγυρίσαν· τή γειτονιά, ἐβγή-κανε ἔξω ἀπό τό χωριό, πουθενά δέν τήνε βρήκανε. Κι ἐγυρίσαν τό βράδυ κουρασμένοι στό σπίτι· καί σκεφτόταν πού νά ψάξουν τήν ἄλλη μέρα.

Ἀλλά· κι οἱ κλέφτες εἶχαν· κι αὐτοί τήν ἔγνοιάν τους. Ἐφοβήθηκαν μήπως τούς εἶχε γνωρίσει ἡ γριά γειτόνισσα πού τούς



## Ἀκροστιχίδα τῆς θείας Λειτουργίας

Θ	_____	Ἀποκαλεῖται καί ἔτσι ἡ Παναγία.
Ε	_____	... τῆς Θεοτόκου. Τόν ἑορτάζουμε στίς 25 Μαρτίου.
Ι	_____	Στήν πόλη αὐτή βρίσκεται ὁ Πανάγιος Τάφος.
Α	_____	Πάνω σ' αὐτήν βρίσκεται τό Εὐαγγέλιο.
Λ	_____	Τόν ἀνάστησε ὁ Χριστός στή Βηθανία.
Ε	_____	«Ἐν ... τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Ι	_____	ἽΟ πατέρας τῆς Παναγίας.
Τ	_____	Τό Τριῶδιο ἀνοίγει τήν Κυριακή τοῦ «...καί τοῦ Φαρισαίου».
Ο	_____	Ἀκολουθία πού ψάλλεται πρὶν τή Θεία Λειτουργία.
Υ	_____	ἽΟ Χριστός εἶναι ... τοῦ Θεοῦ Πατέρα.
Ρ	_____	Τό φοράει ὁ ἱερέας.
Γ	_____	ἽΕνα ἀπό τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας.
Ι	_____	Τό ὄνομα ἑνός ἀπό τούς Τρεῖς Ἱεράρχες.
Α	_____	«...ἽΥμνος». Τόν ἔψαλλαν γιά πρώτη φορά στίς Βλαχέρνες.

## Αἰνίγματα

-Κίτρινο εἶμαι, ἥλιος δέν εἶμαι, τά μάτια κλείνω καί ἄρωμα δίνω. Τί εἶναι;  
-Εἶμαι τόπι κόκκινο κι ἄν μέ καθαρίσεις, νόστιμο καρπό ἀμέσως θά ἀντικρίσεις. Τί εἶναι;  
-ὸλόγλυκα καί νόστιμα, τά τρῶνε τά πουλάκια καί τά παιδιά σ' αὐτάκια τους τά ἔχουν σκουλαρικάκια. Τί εἶναι;  
-Βασιλιάς δέν εἶναι, κορώνα φορᾶ, ρολόι δέν ἔχει, τίς ὥρες μετρᾶ. Τί εἶναι;  
-Ὁ θεῖός μου ὁ ζωναρᾶς, σαράντα ζῶνες ἔχει. Τί εἶναι;

-Ψηλός, ψηλός καλόγερος καί κόκκαλα δέν ἔχει. Τί εἶναι;  
-Γεννιέται στό βουνό, πεθαίνει στό γυαλό. Τί εἶναι;  
-Σ' ὄλον τόν κόσμο τρέχουν, ἀλλά ποδάρια δέν ἔχουν. Τί εἶναι;  
-Ἀπό ψηλά γκρεμίζεται, πέφτει καί δέ ραγίζεται. Τί εἶναι;  
-Ὅταν τά λύνεις κάθονται καί ὅταν τά δένεις, φεύγουν. Τί εἶναι;  
-Ἐχω ἕνα βαρελάκι πού ἔχει δύο λογιῶν κρασάκι. Τί εἶναι;

## ἽΞυπνες σπαζοκεφαλίες

1. Ποιός ἀριθμός γίνεται ἀπό δύο ἀρνήσεις;  
2. Ποιό νησί ἀνοίγει καί κλείνει;  
3. Τί κοινό ὑπάρχει μεταξύ ἑνός ἀλόγου καί ἑνός ἄνθου;  
4. Ποιά πόλη τῆς Παλαιστίνης εἶναι ἀποστειωμένη;  
5. Τί κοινό ὑπάρχει μεταξύ ἑνός ψαρά καί μιᾶς ἀράχνης;  
6. Τά γεμίζουμε μέ τά δύο μας χέρια. Ποιά;  
7. Ποιό πτηνό μᾶς λέει πάντα ὅτι κρυώνει;  
8. Πῶς λέγεται τό παιδί τοῦ σπιτιοῦ;  
9. Πῶς λέγεται ἡ ἄκρη τοῦ τυριοῦ;  
10. Ποιά ἔχει κεφάλι κι ὄμως δέν μπορεῖ νά σκεφθεῖ;  
11. Ποιό γράμμα σχηματίζουν πολλά

ποτάμια;  
12. Ποιά θάλασσα βρίσκεται στή μέση τῆς γῆς;  
13. Ποιό εἶναι τό πιό κάτασπρο νησί;  
14. Ποιά πόλη τῆς Εὐρώπης εἶναι πάντα χωρίς συντροφιά;  
15. Ποιά ἱστορική κωμόπολη τῆς Ἑλλάδος κόβει καί ἀπό τά δύο μέρη;  
16. Ποιός Νομός τῆς Ἑλλάδος ἔχει τό ὄνομα μεγάλου Προφήτη;  
17. Τί ὑπάρχει μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς;  
18. Τί ὑπάρχει πάνω ἀπό τόν Θεό;  
19. Ποιά σχέση ἔχει ὁ φουρνάρης μέ τήν καλογριά;  
20. Ποιά πόλη τῆς Ἑλλάδος ἔχει τρία καλά;

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἑνορίας Παχείας Ἵμμου

# Σταυρόλεξο

## ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

2. Ποντίκι (καθ.) 3. Θήκη από χοντρό ύφασμα για τη μεταφορά πραγμάτων σε έκδρομη. 5. Άρθρο. 6. Άρνητικό μόριο (καθ.). 7. Ζώο του άγρου με νόστιμο κρέας. 10. Κραυγάζω πολύ δυνατά. 13. 'Ο άρθμός 100.100 μέ γράμματα. 14. «'Ο ...», μετοχή που αναφέρεται στον αιώνιο Θεό. 15. Σ' αυτή περνάνε λίγες μέρες από τις καλοκαιρινές διακοπές τους πολλά παιδιά. 17. Κατασκευάσμα πρόχειρου δωματίου από πανί. 18. Στά βουνά είναι καθαρός ή δροσερός.

ΚΑΘΕΤΑ: 1. Καταστρέφει τά δάση. 3. Νότα της Ευρωπαϊκής μουσικής. 4. Σήμα κινδύνου. 8. ...

ποστάλ (ξένη λέξη), άναμνηστική φωτογραφία. 9. Τοπικό επίρρημα. 11. 'Οργανωμένες πολιτείες. 12. Τη σχηματίζουν δύο γραμμές πού ενώνονται σε μία κορυφή. 16. Έξοχικό παράπηγμα από ξύλο ή χόρτα. Κατηχητικό Σχολείο Ένορίας Παχειάς Άμμου

**Κατασκευή:**  
**Κουμιστό**  
**παπάκι**

**Υλικά:** Χαρτόνι τύπου κανσόν, σε σκούρο μπλέ, κίτρινο και λίγο κόκκινο χρώμα. Γκοφρέ χαρτί κίτρινο, 2 χάντρες σε χρώμα σκούρο καφέ, κόλλα και κοπίδι.

### Τρόπος κατασκευής:

Πρώτα κόψετε τό σώμα τής πάπιας στό κίτρινο χαρτόνι κανσόν, δύο φορές. Κολλήστε τά δύο κομμάτια μεταξύ τους, αφήνοντας ελεύθερο τό τμήμα κάτω από τή διακεκομμένη γραμμή. Κόψτε και τό ράμφος τής πάπιας δύο φορές και κολλήστε τά δύο κομμάτια μεταξύ τους. Κολλήστε στή συνέχεια τό ράμφος στό κεφάλι τής πάπιας, όπως στή φωτογραφία.

Κόψτε τρία ίδια κομμάτια από τό σκούρο μπλέ χαρτόνι και κολλήστε τά δύο μεταξύ τους. Πάρτε στή συνέχεια αυτά τά δύο κολλημένα χαρτόνια και άνοιξτε επάνω μία έγκοπή, κόβοντας μέ τό κοπίδι κατά μήκος, πάνω στή γραμμή. Περάστε μέσα από τήν έγκοπή τό τμήμα τής πάπιας κάτω από τή διακεκομμένη γραμμή. Τσακίστε τό χαρτόνι στή διακεκομμένη γραμμή και άνοιξτε τά δοντάκια πού σχηματίζονται ώστε νά απομακρυνθούν μεταξύ τους. Λυγίστε τό διπλό μπλέ χαρτόνι νά πάρει ήμικυκλικό



σχήμα και κολλήστε τά δοντάκια στό κάτω μέρος του, ώστε νά σταθεροποιηθεί τό σώμα τής πάπιας και νά στέκεται όρθιο.

Στή συνέχεια κόψτε τό κίτρινο γκοφρέ χαρτί και φτιάξτε μέ τά κομμάτια μπαλάκια. Κολλήστε αυτά τά μπαλάκια πάνω στό σώμα τής πάπιας και από τίς δύο πλευρές.

Κολλήστε τό τρίτο κομμάτι από τό σκούρο μπλέ χαρτόνι κάτω από τά άλλα δύο. Τέλος, κολλήστε και τίς δύο χάντρες απ' τή μία και τήν άλλη πλευρά του κεφαλιού, για νά σχηματισθούν τά μάτια.